

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

ПРОСТАРИ ВСІХ КРАЇВ, ЄДНАЙТЕ СЯ!

UKRAINIAN LABOR NEWS

CORNER FRITCHARD AVE. & MCGREGOR ST.

The Provincial Library

WINNIPEG, MANITOBA, CANADA.

Виходить два рази на тиждень — в середу і суботу. — Published semi-weekly — on Wednesday and Saturday.

Ч. 92.

СУБОТА, 18. ЛИСТОПАДА 1922.

WINNIPEG, MAN.

SATURDAY, NOVEMBER 18th, 1922.

No. 92.

VOL. IV.

КОНСЕРВАТИВИ В АНГЛІ ПОБІДИЛИ ПРИ ВИБОРАХ.

Другі вибрали найбільше посівів робітників.

ЛОНДОН, 16. листопада. — Висхід виборів до англійського парламенту представляє дотепер так: консервативи вибрали 345 посівів, Партия Праці 141, ліберали Есквіта 57, ліберали Лойд Джорджа 52, інші партії 10. Разом вибрано вже 605 посівів на всіх 615. З 10 виборчих округів нема ще повного висліду голосування.

Консервативи мають вже 85 посівів більше як їм потрібно для переваги в парламенті. Таким робом вони самі одні остануть при власті, не потребує виходити в коаліцію з іншими партіями.

По консервативах робітники є слідуєчими, що віднесли найбільшу перемогу. Вони вибрали вже 141 посівів, в той час як в старім парламенті мали лише 76 посівів. Свої додаткові мандати вони здобули переважно від консервативів і лібералів Лойда Джорджа.

Найгірше побиті вийшли з виборів ліберали Лойда Джорджа. Підчас виборів з визначніших політиків провадили ся Артур Гендерсон, бувший міністер підчас війни і провідник Партии Праці в парламенті, та Вінстон Черчилль, бувший міністер колоній, а в воєнний час міністер війни і один із найбільших англійських реакціонерів. Провалило ся також трох міністрів в теперішній кабінеті: Бонара Ло, а іменом міністер здоров'я сер Артур Гриффит-Босквен, лорд адвокат В. А. Ватсон і підсекретар для домашніх справ Джордж Ф. Стеллей.

МЕГВАЕР НА СВОБОДІ.

Тов. Тревор Мегваер з Торонто, який зівстав узятий винний за вислів підчас першомайської промови, що британську імперію ліпше було назвати вимпиром, зівстав випущений мінувшого тижня на свободу. Судія однак застеріг ся, що ся свобода є лише під усім, що Мегваер буде на будуче "добре заховувати ся".

Безробітні в Алберті збільшають ся.

КЕЛГАРИ, Алта., 13. листопада. — Тижневий провінційний звіт провінційного бюро праці вказує, що в провінції Алберті є тепер 1,588 безробітних мушун і жінок. Є се о 65 осіб більше як було мінувшого тижня. В Келгарі є зареєстрованих 607 безробітних, а в Едмонтоні 307.

Затвердили засуди смерті для революціонерів в Полуудній Африці.

ПРЕТОРИЯ, Полууднея Африка, 13. листопада. — Генерал-губернатор затвердив смертні засуди, видані на трох революціонерів Гола, Луїса і Лонга за повнені убійства підчас повстання в Ренд мінувшої зими. Засуди на Лейтгена і Сондерса замінено на досмертну в'язницю.

Американський соціаліст В. Л. Бергер вже третій раз зівстав вибраний до конгресу.

Два попередні рази конгрес його мандати уневажили.

В НІМЕЧИНІ ВИБУХЛИ ГОЛОВИ ЗАВОРУШЕННЯ.

Підчас заворушень вісім осіб убито і багато ранено.

БЕРЛІН, 15. листопада. — Підчас голодових заворушень, які відбули ся в різних частинах країни убито 8 осіб і багато поважно ранено. В Кольоні, де було чотирох убитих, покликано поліцію для розгінання комуністичної демонстрації на ринку. Крім чотирох померлих було там чотирох ранених.

Підчас наїзду поліція захопила сотки відозв, закликаючи до генерального страйку. До помочи поліції покликано британське військо.

Обчислюють, що в Кольоні є 50,000 безробітних. Чотири особи убито і багато ранено підчас заворушень в Діссельдорфі.

НІМЕЦЬКИЙ КАБІНЕТ ВІРТА ЗРЕЗИГУВАВ.

БЕРЛІН, 14. листопада. — Нині вечером зрезигнував німецький кабінет канцлера Вірта після того, як здані соціалісти переголосували не брати участі в коаліційнім міністерстві, в яке мали увійти члени німецької народної партії.

Побіда комуністів у виборах в Саксонії.

БЕРЛІН, 8. листопада. — В останніх виборах до парламенту в Саксонії буржуазні партії втратили два мандати в користь комуністів, які разом з соціалістами здобули абсолютну більшість 50 голосів. (В давнім парламенті абсолютна більшість комуністів і соціалістів вносила 45 голосів.) Саксонія від самого осирває німецької республіки нахочить ся під контролею коаліційного правительства, утвореного з комуністів і соціалістів.

Марті поновно вибраний членом міської ради Парижа.

ПАРИЖ, 8. листопада. — Андре Марті, провідник бунту французьких моряків підчас війни, коли французська флотія находила ся на Чорнім морі, а який відбуває тепер 20-літню кару в'язниці, зівстав вибраний в недилю пораз третім членом міської ради в Парижі. Марті одержав 1,023 голосів, його противники 803. (Підчас мінувших виборів Марті був вибраний 863 голосами.) Попередні вибори були уневажені.

Масові арештованія комуністів на Угорщині.

БУДАПЕШТ, 8. листопада. — В звязку з недавнім відкриттям тайної комуністичної організації поліційні власти перевели масові арештованія підозрілих о принадлежність до комуністичної партії осіб. В еамім Штайнагер увязнила місцеву поліцію 20 комуністів.

Турки прогнали французьких консулів.

КОНСТАНТИНОПЛЬ, 14-го листопада. — Кемалісти прогнали французьких консулів в Мерсіні і Адані і вони прибули тут вчора. Вони були назначені на підставі пакту Буйльона для забезпечення охорони християнського меншества. Французький консул в Брусі був проганий тиждень тому назад.

З РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ ТРЕТА СЕСІЯ В.У.Ц.В.К.

Дня 11. жовтня с. р. відбуло ся перше засіданє 3-ої сесії Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету з таким порядком дня: 1) Про справи Близького Сходу. 2) Реферат Раковського про внутрішню і зовнішню політику У. С. Р. Р. 3) Кодекс законів про працю. 4) Основний закон в справі о-світи. 5) Кодекс законів про землю і інших 11 точок.

Перший день сесії посвячено вловні справи Близького Сходу, яку реферував командуючий військом України і Криму Фрунзе. Головою сесії вибрано Петровського. Сесія вислала привітну телеграму Ленінові і турецькому урядові з нагоди побіди Кемалі Паші над грецькими військами.

Другий день сесії посвячено двум рефератам про кодекс законів про працю (реферував Немченко) і кодекс законів про землю (реферував Клименко). Після реферату Клименка вивизала ся широка дискусія, в якій брали участь Поляков, Пахомів, Познанський, Рудак, Баранець і Буценко.

Крім сього вибрано земельну, адміністраційно-територіальну комісію і комісію по кодексу про працю. До комісії можуть входити всі члени В.У.Ц.В.К. за вільним записом.

Поширенє Рапальського договору на Україну.

БЕРЛІН, 6. листопада. — Підписана вчора додаткова угода між Німеччиною і Совітською Росією поширює Рапальський договір на інші радянські республіки.

Нова угода складаєть ся з двох частин і постановляє, що Рапальський договір буде відносити ся до всіх республік, які становлять Радянську Федерацію, як Україна, Білорусь, три кавказькі республіки і Далекі-Східна Республіка.

Українські монархісти.

Останніми часами українські монархісти звернули особливу свою увагу на українську еміграцію в Чехословацькій Республіці. Дня 1. жовтня с. р. відбули ся в Празі в "О-бещнім домі" їхні організаційні збори, скликані Тимофієвим, Леонтовичем, Бубновим і Ходоровичем, бувшим царським генералом. На збори допущено тільки певних людей, яких почастовано гарним сніданком правдоподібно на те, щоб викликати прихильність для себе людей безпардонно викинено.

Німецький амбасадор в Росії розпочав урядованє.

МОСКВА, 7. листопада. — Граф фон Брокдорф-Ранцав, який зрезигнував був з німецької мирової делегації в Парижі, бо не хотів підписувати Версальського договору, зачав урядувати тут вчора як німецький амбасадор.

Підпали в Галичині.

У с. Акрешорі, п. Печеніжин підпалили невідомі особи вночі з 28. на 29. вересня с. р. снічки Миколи Уруського, вїлта Поляка з Нижнього Березова. Шкода вносить 1,000,000 мп.

ЩО ДІЄТЬ СЯ В ПОНЕВОЛЕНІ СХІДНІЙ ГАЛИЧИНІ.

Польські власти арештували в Галичині 15,000 Українців.

ВІДЕНЬ, 11. листопада. — Телеграми до тутешних газет доносять, що вибухнувшє перед трома тижнями повстанє в Східній Галичині — триває даліше.

Польські власти арештували у Львові і інших містах Східної Галичини протягом трох досядних тижнів 15,000 Українців. Багато з них розпочали голодовий страйк.

Розправа проти Федака.

У Львові почала ся в понеділок 23. жовтня с. р. розправа проти студента Степана Федака, який мінувшого року стріляв до воєводи Грабовського. Разом з Федаком засіли на лаві обжалованих ще отсі студенти: Штик, Палій, Коберський, Кучабський, Матчак, Гнатевич, Яремійчук, Голубович, Тофан, Горобійовський, Білецький і Зибіжєвич.

Прокуратор Гіртлер обжалує їх о морд і державну зраду. Трибуналови проводить радник Маєр, лава присяжних зложена з самих Поляків.

Оборону ведуть всі українські адвокати, які остали ще на воли. В понеділок і у вівторок відчитано акт обжалованя по польськи і по українськи. Ціла польська преса приносить кількометрові сензаційні статі. Рекорд в сензації бере репортер "Pravda" Данилюк, родом Українець.

Чортківщина в огні.

Дня 17. жовтня о 6. год. вечером згоріло дві стирки соломи у п. Воздушка в Чорткові, яку він перед кількома днями продав заряду війни в'язниці. Справників підпаду не зловлено. — Крім сього згоріли в Чортківщині чотири стирки збіжа в Базарі, власність полковника польських військ. Оцінено їх на 12 міль. мар. п. Дня 11. жовтня невідомі люди дотепер справники спалили біля Гадинковець будинки трох колоністів. Спалено також фільварок у Вільхівці і в Святелі. В Косові і Хомяківці також підпалили невідомі люди збіже на фільварках, одначе діврські слуги скоро загасили огонь. — До Базару вислано карну військову експедицію, яка наробила багато шкоди, а тепер її стягнуто, а на село наложено контрибуцію в сумі пів мільона.

Радянська Федерація і Східна Галичина.

"Земля і Воля" з 22. жовтня доносить: В Москві відбули ся важні наради під проводом щойно повернувшого з закордону народного комісара заграничних справ Р. С. Ф. С. Ру Чічеріна. Наряди торкали ся внутрішньої і закордонної політики. Одною з точок була справа Східної Галичини.

Переговори між Чехословацькою і Росією.

БЕРЛІН, 8. листопада. — Німецькі часописи доносять, що на днях в Берліні відбули ся переговори між представниками Сов. Росії і Чехословацькою. Чехословацьке правительство було заступлене на переговорах послом в Берліні Тузаром.

РОСІЯ І ПОЛЬЩА ЗІРВАЛИ ДИПЛОМАТИЧНІ ЗНОСИНИ.

Обидві держави відкликали свої посольства.

МОСКВА, 11. листопада. — Російське совітське правительство відкликло своє посольство з Польщі. До зриваня дипломатичних зносин між Совітською Росією і Польщею прийшло, коли польське правительство відказало ся призначити нового представника Совітської Росії. Оболенського повноуправненого послом на рівні з послами інших держав.

В виду такого становища польського правительства совітське правительство зарядило негайне відкликанє з Варшави цілого совітського посольства. Рівночасно польське правительство відкликло свого посла з Москви.

Один з представників совітського правительства, даючи виясненє в справі зриваня дипломатичних зносин з Польщею, заявив:

"У всяких справах і переговорах з ріжними заграничними державами, правительство Совітської Росії стояло на рішучім становищі, допомагаючи ся права нарівні з прочими суверенними державами. Воно ніколи не пристало на те, щоб його становище було якесь підрадне, навіть в переговорах зі Злученими Державами. І тим менше воно може згодити ся на пониженє зі сторони Польщі.

Які будуть безпосередні наслідки зриваня дипломатичних зносин між Совітською Росією і Польщею, годі підтвердити пору означити. Є буде залежати в першій мірі від дальшого уложеня відносин між Радянськими Республіками і Польщею: Уложенє знова відносин між обома сторонами буде залежати від остаточного висліду виборів до польського сойму, які зможуть потягнути за собою зміну польського правительства і його політики супроти Радянських Республік.

Події з останніх часів вказують, що правительство Пилсудського розпочало ворожу політику супроти Радянських Республік, стараючи ся позискати для свого плану нових союзників. Одним з доказів такої політики є недавнє заключений тайний військовий союз між Польщею і Румунією.

Конференція розоруженя.

БЕРЛІН, 9. листопада. — Конференція в справі розоруженя, запропонована совітським правительством, розпочнєть ся в Москві 30. листопада. Совітське правительство вислало на днях формальне запрошенє на згадану конференцію до всіх балтійських країв. В конференції візьмуть правдоподібно участь: Польща, Фінляндія, Литва, Естонія і Латвія.

ДО ВІДОМА БАЖАЮЧИМ ВИХАТИ НА РАД. УКРАЇНУ.

"Отсим подаєть ся до відома всім інтересованим, що в недилю, дня 19-го с. м. о годині 2.30 пополудни відбудуть ся в Укр. Роб. Домі в Вінніпегу ЗБОРИ ДОПОВНЯЮЧОЇ ГРУПИ.

На зборах будуть обговорювати ся справи відносно вїзду на Україну, як також буде ся приймаєти нових членів до згаданой групи.

Комітет.

КОРИСТАЙТЕ З НАГОДИ, ПОКИ НЕ ПІЗНО!

ПІД УВАГУ ПЕРЕДПЛАТНИКАМ І ЧИТАЧАМ "УКР. РОБ. ВІСТІЙ" І "ГОЛОСУ ПРАЦІ", ЯК ТАКОЖ ВСІМ ІНШИМ РОБІТНИКАМ.

Перша половина місяця листопада, який є місяцем несея помочи українській робітничій пресі в Канаді, вже проминула. Остає ще тільки 12 днів в сім місяці.

В сім коротким часі кождий товариш і конда товариш-ка повинні скористати з листопадової оферти "Українських Робітничих Вістей", яка заключаєть ся в слідуєчій:

В місяці листопаді цілорічна передплата на "Українські Робітничі Вісти" і журнал "Голос Праці" вносить разом лише \$5.00. Хто, отже, зашле \$5.00, буде діставати через цілий рік два рази на тиждень одиному українську робітничу газету в Канаді "Українські Робітничі Вісти" і раз на місяць одинокий робітничий журнал в Канаді і Америці "Голос Праці". Ся оферта кінчить ся з днем 30. листопада. Тож не трайте, товариші і товаришки, нагоди і таки ще мінні зашліть спільну передплату на "Укр. Роб. Вісти" і "Голос Праці" в сумі \$5.00. Подбайте також, щоб се зробили ваші сусіди і знакоми.

Гроші належить послати на адресу: UKRAINIAN LABOR NEWS, Cor. Pritchard & McGregor Sts., — Winnipeg, Man., Canada.

ПІДПРИЄМСТВА В УКР. РОБІТНИЧІМ ДОМІ.

Драматично-Співацький Кружок Укр. Роб. Дому відіграє

В СУБОТУ, ДНЯ 18-ГО ЛИСТОПАДА

замаєтиту драму в 4. діях, славного єврейського драматурга Я. Гордіна, п. н.

ЗА СИНИМ МОРЕМ

В драмі "За Синим Морем" яскраво змальованє дійсне жите з добрим і злим сторонами людської моралі, перебуваючого за синим морем, в Америці, народу. Є се одна з найлучших сильних драм в репертуарі Драматично-Співацького Кружка в сім сезоні на сцені Українського Робітничого Дому в Вінніпегу.

Виставляєть ся пораз перший в Канаді і взагалі в Америці. Не пропустіть нагоди побачити сю надзвичайно інтересну драму. Приходіть самі і кличте своїх знайомих.

ПОЧАТОК ТОЧНО О ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ. ЦТНІ МІСЦЬ: 55, 40 і 27 ЦЕНТІВ (включаючи военну таксу.)

ЗАХОДОМ ДРАМАТИЧНО-СПІВАЦЬКОГО КРУЖКА ПРИ СПІВУЧАСТІ ОРКЕСТРИ т. н. ГУЦУЛЯКА

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 19-ГО ЛИСТОПАДА

МУЗИКАЛЬНО-ВОКАЛЬНИЙ КОНЦЕРТ

ПРОГРАМА:

- І. часть
1. Інтернаціонал — відспіває хор в супроводі оркестри.
2. Pert and Pretty — Оркестра
3. Castles — Оркестра
4. Дніпро реве — Мішаний хор.
5. На волі, дуєт — Л. Попович і С. Пулен.
6. Cavalleria Rusticana — Н. Будник.

- II. часть
1. Minuet in G. — П. Ліч.
2. На вулиці дудка грає — Мішаний хор.
3. Дойна — Г. Герман.
4. Waltz — Оркестра.
5. Allegro Brilliant — Н. Гуцуляк.
6. Chimes — Оркестра.

Інтернаціонал.

ПОЧАТОК ТОЧНО О ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

ВСТУП ЗА ДОБРОВОЛЬНИМИ ДАТКАМИ

В суботу, 25. листопада представленє: "ЯК СВІТ ПІШОВ ДОГОРИ НОГАМИ".

UKRAINIAN LABOR NEWS

Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n. Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man.

Subscription per year \$4.00 Telephone: St. John 1465.

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

журнал для робочого люду — виходить два рази на тиждень. В-СЕРЕДУ І СУБОТУ.

Видає Товариство "Українських Робітничих Вістей". Передплата на рік \$4.00

Адреса: UKRAINIAN LABOR NEWS, Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ГАЛИЧИНА В РЕВОЛЮЦІЙНІЙ БОРОТБІ.

(Стаття з Європи.)

Саме в цей час переживає Галичина перший стан революційної боротьби. Явище це без сумніву нове і до тепер небувале. З повою Галичина була країною послухних рабів, що спокійно тягнули під поборами чужих і рідних панів своє ярмо. В історії Галичини майже не зустрічається хочби дрібних випадків масового — енергійного виступу проти наслідків і їх класи. Навпроти, ми зустрічаємо рабську лояльність галицького українського народу відносно своїх катів, і собаку вірності. В 1848 році Галичани творили добровільні батальйони для здуження не тільки польського повстання, але і мадярської революції і вступили з самопожертвою та лакейським відданям станами до розпорядження австрійських контр-революціонерів. В німецько-австрійській і австрійсько-турецькій війні в Боснії — галицькі жовнири доказували героїзм та своїми трупами встеляли чужій землі за інтереси своїх же катів. У війні 1914—1918 року галицькі Українці були найвірнішим і найхоробрішим військом поганого австрійського армії, а навіть створили добровільний легіон "Українських Січових Стрільців", зложений з цвіту народу — молоді. Сербські зарізки, дікі Адьлі і долини теплої Італії, а також звори зелені Карпат, степи Поділля та України — все це засіяно кістками вірних династії Габсбургів — Українців. Не дурно ж називали Галичан "Тирольцями сходу".

Згадати однак треба, що австрійсько-польсько-мадярська влада прекрасно "віддичувалась" галицьким Українцям за їх собаку вірність. До війни вони були на ласці і несли польської шляхти, у війні ж б'ятьві і матерій героїв "Immer Kaiser und Land" (за цісаря і край) тисячами вивозили і мордували по українських селах. Але се не шкодило ще з більшим завзяття бороти ся українському воювати за щастя, спокій і добро своїх катів. Така вже собака влада наших людей, вихованих під впливом народних "вождів", що свої літа проводили біля парламентарних і соймових пультів у Відні та Львові, ведучи ганебну — рабську, навіть лояльську політику відносно династії Габсбургів.

В своїй обширній статті "Революція і інтелігенція", поміщеній недавно в нью-йоркських "У.І.С.В.", докладніше застановив ся над розвитком і роботою наших інтелігентів, з окрема галицьких. В сій-же статті я маю на думці поінформувати канадське робітництво з найновішими подіями в Галичині. Події сї цїні одним: проявом революційності в галицьких українських масах, дотепер звичайно інертних. По правді сказати, Галичина ще не переживала революції. Державний переворот 1. листопада 1918 року не був революцією, тільки звичайною зміною вивиски: австрійсько-польської на націоналістично-українську. До 1-го листопада керували владою в Галичині польські пани, по 1-му листопаді українські. Вправді українські селяни і робітники провили докази героїзму в боротьбі з польською шляхтою, на жалю вони були ще замамо свідомі і добре оупази рідними панськими пугами, щоб могли рішити ся на правдиву революцію. Методико наука була обоснована галицькі військові частини реакційним офіцирством і агентами "уряду". І всі ганебні вчинки в історії галицької армії були переведені не військом — масою, а офіцирством і "урядом". Не стрільці-ж йшли вмирати на війні з Червоною Армією, кидачи рідний край на потаду польській шляхті. Не стрільці закладали договори з царським генералом Денкіном і не стрільці здавали Червону Армію ганебним переходом до польської армії. Все се робили "диктатор", "міністри", "генерали" і офіцери. Майбутній історик найде потвердження моїх слів у всіх архівах, що зберегають як не документи, то хоч дрібні записки з тих часів.

До 1921 року майже не було проявів революційної боротьби в Галичині проти насильства польської шляхти, за малими винятками. (Напр. спроби повстань Гуцулів в Карпатах.) Та саме тоді повернуло ся чимало бунів українських воюків до дому і з того часу датується сї активна боротьба в Галичині. Характер її здоровий і безперечно не має в ній слідів тої гнилизни, що у віденському "уряді". Се дається ся пояснити тим, що з краю ради кар'єри вихадо майже все шумовне інтелігенції на — еміграцію і маси залишили ся самі з горькою інтелігенції — розумної молоді. Боротьба має вже свої наслідки, а її організованість та керованість приваляють ворогів в подив. І хоч вона ведеть ся будто під національним жовто-блакитним прапором, будто "безпартійна" — то все таки ми радімо нею. Радімо тому, що се вступний іспит для робітничо-селянських мас і хоч сьогодні вони під жовто-блакитним прапором, то завтра будуть певно під червоним. Революція не кінчить ся на вибухові, але шляхом еволюції (розвою) посувається вперед. І ми більше чим певні, що галицька революційна боротьба згодом перемінить ся в соціальну революцію.

Ми надто добре поінформовані про відносини в Сх. Галичині і не дивимо ся на них односторонно так, як наші класові і партійні вороги в Канаді, Америці та взагалі за кордоном. Нам відомо, що ніхто не родить ся соціалістом, чи комуністом. Щоб бути соціалістом, треба пережити націоналізм та чимало повчати ся, щоб бути свідомим членом соціалістичної сімї. І ми знаємо, що український нарід в Галичині ще не пережив націоналізму, але саме тепер він на роздорожі. Боротьба в Галичині має характер не тільки національного, але і соціального визволення і ведеть ся самостійно, незалежно від "пана президента" і його "уряду". Се не фрази, а дійсна правда, сказана найквітнішими членами підпольної Галичини. І ми робітники ставимо ся дуже прихильно до товаришів-активістів в краю, як до революціонерів, як до борців проти феодально-шляхтоцького, насильного ладу. Ми їх шануємо і цїнімо за сьо велику працю і побороваватимемо безпошадно Петрушевича з його численною фамілією дармодіїв, що коштом кривавих жертв революційних мас далі розмножують ся видигнуті перед "культурним" світом і велику боротьбу приписують собі. Ми умисно ужили всіх заходів, щоб переконатися ся, яку ролу віграє віденський "уряд" в сій боротьбі, щоб бути певними своїх слів. І сьогодні, по перевірці фактів ми сміло і голосно можемо крикнути: руки проч! Революційна боротьба в Галичині не знає ні Петрушевича, ні його лояліста!

Саме тепер в Галичині відбуваються дві важкі події: 1) активна збройна боротьба, що прибирає характер горожанської війни і 2) на тлі сїєї боротьби процес Федака і його 12 товаришів. Вчинок Федака був передчасний і замамо підготований, а тим самим непотрібний. Ми взагалі вороги поодиноких терористичних виступів тому, що вони ніколи не дають бажаних наслідків, а тільки родять репресії над невинними людьми. Без сумніву вчинок Федака в сучасний мент зробив би своє і мав би безперечно гарні наслідки, але в 1921 році він прошумів, як би звичайнісенська подія, без глибокого значіння, та цілком не викликав і частини того вражіння, на яке надіявся Федак і його товариші. Але стало ся. Федак з гуртком крїшаків одинично галицької молоді рішив ся на самопожертвування і сям доказав, що він не інтелігент-яйшух, але ідеяна людина. Ми знаємо дуже добре, що Федак з деякими своїми товаришами — були українськими шовіністами. Ми знаємо, що рішавшись на атентат чи то на Пилсудського чи Грабовського, Федак і тов. складали себе на жертвників українського народу взагалі і не мали на думці нічого іншого. Були се енергїчні — молоді ідеалісти, що виховали ся в підпольних Драгоманівських громадах до війни, а загартували ся у світовій та горожанській війні в Галичині і на Україні. В своїх вчинках вони були безумні, але як же Максим Горький: "Слава безумним, бо без них жите спліснуло-б!" Ми-ж цїнімо і шануємо Федака і тов. за їх ідейність та саможертву, абстрактуючи від того, що вони може і наші політичні вороги. (Деяких обжалованих були членами комуністичної партії на Україні в 1919—1920 рр. Чи залишили ся ними не відомо.)

Процес розпочав ся в понедїлок 23. жовтня, 1922 року у Львові. Зголосило ся 80 адвокатів до-оборони, на розправи-ж зявило ся всіх 14. Будинки суду бережені військом і поліцією, а з публіки виступили на сцену тільки рідні обжалованих і журналістів. З предствників закордонної преси не явив ся ніхто. Акт обжалованя перчатиний в польській і на категоричне жадане в українській мові. Обжаловуєт ся Степана Федека і 12 тов., як винувників в атентаті на начальника польської держави Пилсудського та львівського воєводи Грабовського в день відкриття перших східних торгів у Львові 25. вересня 1921 р. Обжаловани називають ся: 1) Степан Федак, 22 літ, студент, 2) Франц Штик, 21 літ, студент, 3) Дмитро Пааїт, студент, 21 літ, 4) Остап Коберський, студент, 27 літ, 5) Василь Кучабський, 26 літ, журналіст, 6) Михайло Матчак, студент, 27 літ, 7) Богдан Гнатевич, студент, 28 літ, 8) Петро Яремійчук, ученик 4 класи гімназ., 23 літ, 9) Віктор Голубович, студент, 21 літ, 10) Микола Тофан, студент, 30 літ, 11) Остап Горобійовський, матурист гімназ., 19 літ, 12) Іван Біленький, абсолювт промислової школи, 21 літ, 13) Євген Зиблікевич, студент, 27 літ.

Слїдство доказало, що атентат був ділом більшого гуртка української молоді. Вбійство Пилсудського мало на цілі звернути увагу "Ліги Націй" на українську справу. Дня 24. вересня 1921 року у львівській каверні "Республіка" Федак, Штик, Чиж (не арештований, зараз в Америці), Кучабський, Коберський і Матчак устроїли льосоване і Федак витягнув картуку з нафисом: Пилсудський.

Акт обжалованя обвинувачує Федека і тов. не тільки в атентаті, але і в головному державній зрадї, бо арештовані були членами протидержавних організацій "Воля" і "К.М.М." (Комітет Україн. Молоді). В кождому разі польські пани не покажуть карі і певно засудять Федака з товаришами не на рік і не на два. Належить однак замїтити, що обжаловани поводять ся дуже бодоро, холоднокрівні, усміхнені і приготовані на все. Польська влада-ж стараєт ся всіми способами перешкодити процесові. Вона декілька разів відкалала його, а тепер, день перед процесом арештувала головного оборонця — адвоката Загайкевича. За 14 днів процес повинен бути скінчений, а зараз по ньому пишеть ся великий процес "галицької комуністичної партії, а власне її членів, арештованих на донос прокуратора на партійному зїзді в осені 1921 року у Львові. Взагалї шляхецька Польща заїняла політичними процесами, а її турми розпинають ся від людей. Та неже се виїде її на користь?

Та другою небувалою подією під шляхтоцькою владою є збройна повстанє на території Східної Галичини. Се майже небувало в дотепері вивідки в т. зв. "Західній Європі", де панують "цивілізовані відносини, "лад і спокій" і де є добре налажені администрація, військо, поліція і жандармерія. По скінченню живн почали ся масові підпали панських фільварків, збіга та систематичне руйнуванє державних інституцій, шляхів, мостів, телеграфів, убійство панських запродавців, жандармів і т. д. Вкінці в місяці жовтні ся боротьба перемінла ся в збройну повстанє. Вперше повстав ся узброєний відділ 13. жовтня 1922 р. в збаржанському повіті в селі Кобиани, а вже 17. і 18. жовтня повстанє охопило бережанський, рогатинський, золочівський, підгаєцький і перемішлянський повіти. Відділи добре узброєні, з скорострілками, переважно кіннота, одягнені в плаші і кожухи (червоні і білі), прекрасно ознайомлені з методами партизанської боротьби, нападають тільки на панські двори і постерунки жандармерії, безпошадно вбивають панів і поліцію, а розграблене добро роздають населену та розкидають відозви з закликом: "Гей селяни! В кого здоровє серце, кому не байдужна воля, хто ще не став покїрним рабом польських шляхтичів... ідїть з нами, першим народним полком на панські фільварки!" Ми не будемо перешкоджувати тут цілому маневру "першого полку" повстанців, бо на се треба чимало часу і паперу. Одним словом "полк" розобитий на 5 груп по 100—200 кіннотників сплавив масу фільварків, вибив жандармські постерунки, зруйнував залізничні шляхи і ще один раз не зустрів ся з польським військом. Польські дідичі і заможніший колоністи масово утікають на захід. Проти повстанців вислано кілька полків польської кавалерії і дивізію піхоти, але військо боїть ся входити з ними в бій, хоч вони самі ухиляють ся від сутички. І хоч польська администрація розкидаєт ся, щоб здушити повстанє, вона перекидаєт ся з неймовірною швидкістю далі. Останні польські часописи подають про збройні відділи поза Дністром, в околицях Перемишля та про бої поліції в Карпатах.

Нам цікаво одно тільки: хто саме сї повстанці, такі хоробрі і такі безстрашні? Петрушевичівські кола верещать, що се їх робота і що повстанє робить їх підпольна "армія". Навіть "посолюства" Петрушевича по чужих країнах (як прим. в Чехії) необережно і по дурному твердят в пресї, що се їх робота і що повстанці, се українські селяни з таких-то і таких повітів. І яка вузловитість! Ім байдуже, що через їх завіси почнуть ся масові арешти селян в тих повітах. Польська-ж преса вперто твердить, що повстанці прийшли з Радянської України і складають ся з Галичан-большевиків. Для нас-же відомо може краще всіх, хто такі ті сміливі люди, але сучасне подожженє не дозволяє нам явно написати свою думку. Однак ми з радістю можемо крикнути, почувши про збройні виступи в Галичині: Хай живуть Червоні Галичани! Хай живе перший червоний галицький полк!

Ми вправді і не кричимо і не стараємо ся переконувати нікого, що галицькі повстанці ближші нам, чим Петрушевичові і його братії. Ми тільки з гордістю можемо сказати, що збройні відділи в Галичині, се наші товариші. І приїде ще час, в якому буде публічно оголошено, хто брав участь в повстаню, при чий допомозі і з якими намірами. Та покищо ми мусимо

мочвати про се, а наші вороги надривають собі горла, приписуючи повстанє собі.

Розумієт ся, збройні виступи не мали на меті якоїсь війни. Вони однак свою роботу зробили. Шляхецька влада стягнула проти них 2 дивізії війська і повстанчі відділи (по інформаціям польського штабу), не входячи в бій з Польяками, зручним маневрами доходять до Збруча і зникають на Радянській Україні. Я переконаний, що доки ся статя діядє до Вінніпегу, в Східній Галичині буде спокійно. Але на се є причина не польське військо, а надходяча зима, найнепригідніша пора року для партизанської боротьби. Однак з весною напевно в друге загорять панські двори і закривавить ся "Малопольща" від рук Галичани.

Жовтневє повстанє кінчить ся і перемінюєт ся знову в поодинокі терористичні акти, як було дотепер. Але воно збудило польських панів з безпечного сну і заставило варшавську владу подумати, що в "Малопольщі" таки справді щось не гарно і що там живуть не тільки "малопольяки", але й ще дехто. Впрочім, збройні виступи були тільки заспоєм — пробою до тої Великої Соціальної Революції, що грієт не тільки в Галичині і Польщі, але й у всьому світі.

Та покищо Товариші-повстанці віддихайте по місячній успішній, героїській боротьбі. Ви тепер в безпечному місці! Юрко Роща.

Кошиці, 30. жовтня 1922 р.

ХИТРІ БАРАНИ.

Дехто з вінніпегських Українців мав нагоду почути в недїлю, 12. листопада від Петрушевичового "відпорушника" д-ра Назарука цікаву "наукову розвідку".

Кажемо, дехто.

Того дня вінніпегські "патріоти", перепрашаю за словом, з "народного", устроювали концерт-мітінг, на який запросили і Петрушевичового "відпорушника". А що тепер серед місцевих "патріотів" створено "один фронт", то "патріотам" з "народного" "патріоти з ями" не дали галі і вони пішли не до ангаїської, не то до жидівської.

З реншою, не місце красити чоловіка, але... чоловік місце.

Отже устроїли вони не то концерт-мітінг, не то якийсь рокітні і вивали всіх прийти на се "свято". Однак в дерегах галі стовп "ідери" і перешван "неблагоприятних".

І на тім то "святї" Назарук втаємничив присутних в одну велику зоологічну "наукову розвідку". Ви, бачте, тільки що повернули з Зулученського Держав. Будучи в Шикаго, він відвідав відомо шикаговецького різно, де і доповнив свій дипломатичний світогляд цікавим відкритєм.

Але до речі.

І так в Шикаго є різня, в якій працює около 30.000 робітників, каже Назарук.

В тій різні ріжуть худобу... Безмілосердно ріжуть... від волів аж до овець... З волами клопотно мало: волї як спокійно по волочому працюють, так спокійно по волочому йдуть і на зарї.

А от з овцями, то не поради година: сказано, — дурна вівця, — вона і перед смертю спринчає много клопотно властителей різні.

Не хочє йти на зарї, хоч ти її за хвіст крути.

Але і властитель-же дурний, як спостеріг Назарук. Він придумав для овець лішчу штуку, чим Петрушевич для "о-свободенія Галичини".

Вн вивив одного барана, який сам водить довірених овець на зарї...

Ще й як хитро водить! Баран йде вперед, а дурні овецьки за ним. На дорозі сего походу є ама — баран чередує перескочити овецька реп у яму! Так падають овецьки одна за другою, а там-позити-ж машина в свої смертні лани і жинче скіру здирає.

А баран?

Баранови й байдуже. Баран виконавши своє діло, вертає за повним овецьками...

Хитрий баран! Сам Назарук дикував ся його хитрості і се здивованє ще й досі не айшло з його лица, кажуть люди, що були присутні на концерт-мітінгу.

Сего, барана кормлять лише дукром і хлібом з маслом, втаємничив Назарук присутних.

Так і між нашим народом є такі барани, каже Назарук.

Ох, є читачу, є, скажемо й ми.

Пригадаймо тільки 1919-ий рік!

Була в Галичині стотисячна армія. І повели її українські політичні барани, з бараном-Петрушевичом на чолі, на Україну.

ФРУНЗЕ ПРО ПОЛОЖЕННЯ НА УКРАЇНІ.

Тов. Фрунзе, який повернув ся з поїздки по Україні, в харківському "Комуністі" в статі "Ми зробили крок вперед" подає свої вражіння про поїздку.

Тов. Фрунзе відвідав Полтавщину, Кременіучщину, Одещину, Поділя, Київщину і Миколаївщину і всебічно ознайомив ся зі становищем на місцях.

Тов. Фрунзе пише: "Перше, що кидает ся в очі — порівнюючи з минулим — помітне підвишенє пульсу життя в провінції. Скрїзь йде напруженє відновленя праці. Впорядковуєт ся все зруйнованє підчас імперіалістичної і горожанської війни. Висукуєт ся шляхи для скороченя видатків, налагоджуєт ся апарат управління і зміцнюєт ся звязок з селом.

Скрїзь, включаючи навіть найбіднійші і найбільш розбещені бандитацькою діяльністю кутки, помічено факт величезного підйому авторитету влади. Перелом в настроях селянства повний. Бандитизм о-статочно втрачає свою базу на селі. На невеличкі бандитські групи звернено як найбільш увагу і через кілька тижнів коріні бандитацького будє вирвано остаточно.

Всі ударні кампанії відбувают ся з успіхом і здача податку всюди проходить без всякого натиску. Подєвські місця з технічними обставинами доводять ся навіть стримувати теми кампанії.

Осїнна засївна кампанія закінчуєт ся. Площу озимого засїву скрізь значно збільшено, порівнюючи з минулим роком і по деяких місцях вона навіть більша за довоєнну норму.

Дуже добре проходить по всіх губерніях місяць ремонту казарм. Ремонт майже скрізь виконано в середньому на 80 відсоток, наміченого плану. Казармами забезпечено 100 відсоток, піхоти, 80 відсоток артилерії та технічного війська і 50 відсоток кінноти. Великі успіхи зроблено губерніями в галузі комунального господарства. На першому місці йде Київ, що розвинув досить високу програму відновленя і в значній мірі її виконав. Не відстає від Києва, а далі Полтава і інші.

Особливо блискучо відбуваєт ся остання наша ударна кампанія в справі призыву 1901 року. Успіх перевищив всі сподіванки уряду. Кількість призывних, яких відряджуєт ся, перевищує потрібну цифру. Селяни йдуть всі, які підлягають під призыв. Звичайно на зборний пункт являють ся виразно призывні цілимі волостями, при чому вони йдуть з червоними прапорами і зі своїм революційним піснєм, організованим лавами. Сей факт є найкращим доказом зміщеня радянської влади і разом з тим найкращою відповіддю працюючих України на військову зазіханя з боку Дністра і Збруча.

Мій загальний висновок, — закінчує т. Фрунзе, — що апарат влади змінився, настрий скрізь твердий. Всюди являєт ся творчість і самодійність. Ми безперечно сильно пішли на перед по шляху нашого господарського і політичного оздоровленя.

КОМУНІСТИ І СОЦІЯЛІСТИ ПРЕДСКАЗУЮТЬ УПАДОК ФАШИСТІВ.

ПАРИЖ, 4. листопада. — Комуністична Партія і Соціалістична Партія Італії видали маніфест до робітників Італії, в яким визнають членів, щоби відержали на своїм становищу та не обавляли ся правительством фашистів. В маніфесті говорять ся, що правительство фашистів не буде в силі розв'язати фінансових проблем з такою легкістю, як ім вдало ся захопити політичну контролу. Обі партії заповідають, що тріумф фашистів буде короткотриваючий та що упадок їх правительства наступить в дуже скорім часі.

Волинськ.

ЗАСАД СМЕРТІ ДЛЯ ЯЦКОВА

Львів, 22. жовтня. — Вчєра вечером сидів тут в ресторани Краківського готелью редактор газети "Рідний Край", Михайло Яцків.

В часі обїду явив ся там незвісний чоловік, вручив йому лист і відійшов.

Коли відтак Яцків відчинив лист, побачив, що там є вирок смерті для нього, виданий українським революційним судом.

Присуд кінчить ся словами: Смерть зрадникам!

РОБІТНИЧЕ ЗАПОМОГОВЕ ТОВАРИСТВО В КАНАДІ.

У Вінніпегу зорганізовано перший відділ Робітничого Запомогового Товариства в Канаді. Ініціатором зорганізованого товариства, відповідаючого духовно і вимогам робітництва, походить не з самого Вінніпегу, але з провінції, з самих мас українського робітництва.

Кілька місяців тому назад робітники з деяких місцевостей порушили свою справу на сторінках "Укр. Роб. Вістий". Спонукали їх до цього самі обставини і несправне становище робітника під теперішній час. Нещасливі випадки, які трапляються з робітником у фабриці, копальні, в лісі, нагала хвороба і як наслідок себто безвідне розлучення положене спричинили жебрацтво в робітничій організації.

До "Укр. Роб. Вістий" стало наспівати і наспівають з одної, то з другої місцевості просьби о поміч. Ні в "Укр. Роб. Вістях" ні в Укр. Роб. Домі нема ніяких спеціальних фондів, якими можна-б було дати хоч якубудь першу поміч потерпілому робітнику, навіть членові Ст. У.Р.Д. Нема таких фондів і при філіях, відділах і товариствах У.Р.Д. на провінції.

І потерпілий робітник, член Ст. У.Р.Д., примушений звертатись до філії або відділу о поміч. Філія або відділ, не будучи в змозі помогти самому товаришви, звертається до Екс. Комітету, або впрод до інших філій і відділів і в ім'я робітничої солідарності просить поміч для хорого або покаліченого товариша.

І починається в організації жебрачина, довга, вяла і непевна жебрачина. Поки збереться деякий цент, то се вже не є жадна поміч, бо їде на виплату доугу, який відділ зятягнув в зв'язі з сею справою. А то ще є випадки, що і ся нужденна поміч приходиться запозичити, бо коли-б були фінанси на час, то хорого товариша можна-б було вилачити о м'ясо дешевше. А ми знаємо з досвіду, що деякі товариші, які робітники поспішили вчасно з поміччю і врятували їх здоров'я, остануть на завсігди влячні.

А ще більше трапляється ся, що зорганізовані робітники є прямо примушені давати поміч тим робітникам, які стоять поза організації. Як в Укр. Роб. Домі в Вінніпегу, так і на провінції майже підчас кожного представлення або концерту зголошувється ся хорий, окалічений або розбитий ревматизмом при мокрій роботі робітник, або, що найбільше трапляється ся, бідна вдова робітника з маленькими дітьми і просить поміч, просить зібрати її на представленню між людьми колеку.

Відмовити поміччю такому робітнику чи робітничі просто не можливо. Во хто-ж її поможе, если не такі самі робітники? Посварять її, чому вона не є в організації, а відтак їдуть до людей і кажуть — "дайте!" Люди дають, але в той сам час нарікають, що мовляв, коли-б не прийшов до них на представленню або на концерт, то крім того, що платити при дверях, вони збирають-ще колеку і в середині. Відмовити такому робітнику або робітничі не можна, бо він або вона скаже — та-ж ви і своїм членам жебраєте.

Щоби вже раз позбутись в організації того жебрацтва, Екс. Комітет Ст. У.Р.Д. рішив розпочати організацію Робітничого Запомогового Товариства в Канаді, порозумівшись перед тим з членами організації.

Майже всі філії і відділи згодилися з пропозицією Екс. Комітету. Почувши опінію членства, Екс. Комітет виробив статут Р.З.Т. і приступив до діла. Перший відділ Р.З.Т. засновано в Вінніпегу, де на зборах того відділу вибрано тимчасовий Головний Заряд Р.З.Т. Виготовлено статут, членські книжки-статуту, розіслано інформації до всіх філій, відділів і товариств Ст. У.Р.Д., як організувати відділи Р.З.Т.

Але Ст. У.Р.Д. є тільки ініціатором зорганізуваня Р.З.Т. в Канаді, а сама організація Р.З.Т. як така, має розвиватись самостійно. До Робітничого Запомогового Товариства в Канаді має право належати кожний робітник без ріжниць його релігійного чи політичного переконаня, але тільки робітник. Р.З.Т. має бути чисто робітничою допомоговою організацією. До неї повинні належати кожний робітник, бо ніхто з робітників не знає, що його чекає завтра. А коли він буде членом Р.З.Т., то бодай до певної міри його те "завтра" буде забезпечене. Р.З.Т. буде надавати поміч захорившим своїм членам як медичну, так і фінансову. На випадок смерті робітника-члена, його сім'я чи родина також дістануть фінансову поміч.

Тому обовязком кожного українського робітника в Канаді є належати до Робітничого Запомогового Товариства. Члени Товариства У.Р.Д. на провінції повинні перші взятись за формуванне відділів Р.З.Т. в своїх місцевостях, втягаючи до них якнайширшу масу робітництва. Робітники, члени і не члени Ст. У.Р.Д. або Роб. Партії Канади тих місцевостей, де нема філій або відділів Р.З.Т. можуть зголошуватись за інформаціями впрод до Головного Заряду Р.З.Т. в Вінніпегу на адресу Укр. Роб. Дому і, отримавши їх, можуть стати членами Р.З.Т.

Головний Заряд Р.З.Т. кличе всіх товаришів широ взятись за свою роботу у своїм власнім інтересі. Розвинути, товаришів, організацію відділів Р.З.Т. якнайширше і пишноті за статутами і статутами до У.Р.Д. в Вінніпегу. Усердно жебраючи з організації, а встановив товариську взаємну поміч. Головний Заряд, який взяв на себе сею тяжку роботу, хоче виконати її при вашій, товаришів, поміччю по змозі своїх сил. На слідуючих загальних річних зборах Ст. У.Р.Д. представники Р.З.Т. з ріжних місцевостей візьмуть свою справу в свої руки і поведуть її так, як вони будуть уважати за відповідніше. На загальних річних зборах обов'язується ся докладно і статут Р.З.Т. та виправить ся всякі в ньому недоскоці.

А тепер, за роботу, товаришів! Головний Заряд Р.З.Т. в Канаді.

НОВА КНИЖКА! -- НОВА КНИЖКА!

Що тільки появилася з друку і продається дуже цікава книжка для кожного робітника і робітничі п. н.

КАРЛ МАРКС

ПОГО ЖИТЕ І ДІЯЛЬНОСТЬ.

Написав Ю. Стеклов.

Книжка вийшла наглядом "Космоса" в Берліні, під редакцією Е. Касиненд. Надрукована в малім англійськ. форматі, на книжковій папері і вміщує 110 сторінок друку. Поділена на такі розділи: 1. Рокі підготовки — 2. Вироблене нового світогляду. — 3. Революція 1848—49 року. — 4. Період реакції. — 5. Ітернаціонал. — 6. Сприяє соціалістичному рухови в єдиних країнах. — 7. Дещо про особисте Марксове житє. — 8. Значення Маркса в науці.

Ціна тільки 25 центів.

Замовленя посилайте на адресу:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Fritchard & McGregor Sts. — Winnipeg, Man.

ПАРАДОКСИ.

В Англії підчас поспадної передвирборчої агітації багатьох партійних лідерів нападла горлова болячка.

Нападла вона однаково і екс-премієра Лойд Джорджа і премієра Бонар Ло і Чорчіла і Есквіта.

Дивна якась ся болячка: декотрих з сих великих політичних статистів вона нападла в дома за кілька хвилин перед мітінгом, а декотрих підчас мітінгу.

Все залежало від настрою зібравших ся на мітінгу робітників.

В місті Данді, Скотландія, Чорчіл говорив 13. листопада на жіночій мітінгу. Говорив і ніякої хвороби в горлі не відчував.

З жіночого мітінгу він направи ся на загальний мітінг. Там, на своє нещасте, застав він велику масу народу, яка не вмістилась до галі і стояла на дворі.

Так тісно стояла, що великий Чорчіл не міг пропхати ся до дверей.

Стояла і не оступилась з дороги Чорчілова.

Чорчіл примушений був шукати задніх дверей, щоби дістатись в середину.

Діставшись в середину, Чорчіл побачив, що і там повно народу та ще й з червоними прапорами і написами: "Гомея для Чорчіла — се гомея для цвинтаря!"

І почув Чорчіл біль в горлі. Однак, пожалівши, що горло не заболіло його тоді, як він доїздив до галі, почав Чорчіл говорити.

Але тільки почав, бо зібрані навіть речення не дали йому докінчити.

Сів Чорчіл. А предсідаєтель проголосив, що Чорчіла болить горло.

Кажуть, що комуністи, заразили воздух.

"Англіїськ... Та де там англійськ... світові дипломати — сварять ся між собою за владу.

Лойд Джордж побороє Бонар Ло, Есквіт побороє Лойд Джорджа, Бонар Ло побороє Есквіта і Лойд Джорджа і горла їх не болять.

А коли заїде мова про робітників, то всі вони солідарним фронтом в один голос побороють робітників. Так побороють, що аж хвороба їм в горло залає.

Та ще й яких робітників! Таких як "Right Honorable" Гендерсон, Томас, Клайн і інші.

І які ті панове дипломати невдачливі. Гендерсони так вірно їм висудговували ся а ті їм тепер гатають — комуністами їх називають.

Лойд Джордж каже, що робітників — се болото.

"А робітників на своїх передвирборчих плякатах пишуть:

БЕЗ НАС НЕ РОЗВ'ЯЗАТИ.

Під таким заголовком "Вісти ВМЦВК" містяться слідуючу статю:

За останних часів російської імперії "монополістами" ідеї дряо заінтересованість Росії в Дарданельських протоках — були малі ідеологіч російської великодержавної буржуазії т. зв. — конституційні демократи ("кадетні"). Лідер їх, Мілюков, густопсовий імперіаліст, з сього приводу навіть подражений "Дарданельським" "Хрест на святий Софії", визволене Царгороду", "вихід у Середземне море" — були гаслами міжнародної політики російської буржуазії.

Пановане над протоками — давній солодка мрія російської імперіалізму, для здійсненя якої накладали головами у світовій війні мільони робітників і селян. З промовами про "наші інтереси в Дарданелях" — нерозривно були зв'язані уявленя про кадетів і слиняво-містичною аргументацією від "хреста" і "цита Олегова на вратах Царгороду" і про світову війну.

"Если робітники і надаліше хочуть з'їстатись болотом, то нехай голосують за Лойд Джорджом".

Капіталісти всіх демократичних країн лякають своїх робітників не порядками в Радянських Республіках, яких вони нищили протягом трох літ.

Нема то понад порядки як в демократичних республіках... Там благодать, там-рай, хоч лягай і умирай.

Взяти хоч би Францію. Там такі порядки в політиці і економіці, що хоч наймай кого, щоби зробив безпорядки.

Там за поспадних три роки держава залатила 598,500,000 франків відшкодованя за "порядки" на залізних дорогах.

Се, так би сказати звичайною хлопською мовою, за три роки украли на французькій залізничній товари-на "невеличку" суму, лише на 598,500,000 франків. Се сума значно перевищує сегорічний военний бюджет Франції. А як відомо, военні бюджети кожної демократичної країни перевищують всі інші бюджети.

Однак, не порядки є лише в Радянських Республіках, а в демократичних краях то навіть крадуть... в порядок.

На румунсько-чеській границі переїзано агентів болгарської королівської фамілії, які старались перевезти за границю в кускинової масла королівські дорочіноціності, вартістю 20,000,000 корон.

Новинка з Бухаресту каже, що очевидно, болгарська королівська фамілія задалегідь забезпечує ся на чорний день.

Се свідчить, що сам болгарський король відчуває до себе велику симпатію болгарських селян і сподіється ся в неволді злучитись на мандрівці з гецьким королем Константином.

На "об'єднанім українським національним фронті" в Вінніпегу щось не все "благополучно".

Як нас повідомляють, спільний комітет "позиції національної оборони" зр-р-резигував.

Спільний мітінг брацтв, товариств і політичних відуків ся в такім "солідарнім порядку", що предсідаєтель вітали зі сцени один за другим і мітінг відбувався ся без предсідаєтеля.

В той "патріотичної солідарності" скористав один з присутних і почав "велим гласом" називати всіх присутних ріжними епітетами, а... публіка йому дуже плексала.

Мітінг закінчив ся на взірць закінченя петлюрвіянами будови "власної держави".

Мусій,

його "полюот" із міністрів після балачок про протоки.

Мілюкови можуть багатіти думкою і жаліти ся на "плягійт" їх ідеї про заінтересованість країн колишньої Росії в справі Дарданелів. Мілюковим більше нічого не лишило ся. Робітники-ж і селяни повинні добре освідомити собі зміст подій.

Історія і в давньому питанню розвивається ся діалектично. Спершу імперіалісти російські во ім'я "Хреста на св. Софії", а власне в своїх інтересах, бордили ся за вплив на протоках, за вихід для своїх товарів і збіжя в Середземне море. Се було ніби першою частинною тріаді, тезою. Антитезою — був революційний вибух, хрест... на партії кадетів і цілій буржуазії, і період революційного штурму і бурі. І врешті — приршов час, коли революція перепогала в одній частині світа і приступила до конструктивних завдань, час втілюваня в житє останньої частини діалектичної тріади.

Маємо ніби схожі на старі гасла. Нема "хреста", нема "цита" — але є категорична заява про заінтересованість Радреспублік в справі Дарданелів і не менш категорична вимога розв'язаня їх лише при участі Радреспублік, що поставили на рунах російської імперії. Але кої придумано ся базисне, то побачимо за схожими на старі формулами — зовсім інший зміст. Не хижацький апетит імперіаліста — а оборона питомих інтересів трудящих ся Радреспублік, про яких бе бльокада "вікна в південні моря" і сторожа імперіалістів на протоках. Не зазіханя на права трудящих ся Туреччини — а спілка з ними і підтримка їх інтересів. Не гомея великодержавного націоналізму — але спільний і дужий концерт вільнолюбних і організованих в спілку республіки робітників і селян ріжних народів колишньої Росії.

Мілюкови можуть не турбувати ся. Іхня ідея лишається ся їм. Не слід за ними їде радянська влада, не наслідую іхню політику, але новими шляхами їде до своєї мети.

В спадщині трудящих ся залишається ся низка проблем, які розв'язати не може буржуазія. Участь Радреспублік у розв'язанню Дарданельської проблеми — єдина гарантія можливості її справді розв'язати. Без участі У.С.С.Р. і інших Радреспублік — питане тільки затягнеть ся се дужиммувузлом — і його розрубає тільки вістре меча.

Анатоль Франс з приводу п'ятої річниці пролетарської революції в Росії.

ПАРИЖ. — З приводу п'ятої річниці пролетарської революції в Росії, відомий французський письменник Анатоль Франс написав слідуючий маніфест, який був поміщений в комуністичним органі "Іманіте":

"П'ять років тому назад народила ся Совітська Республіка, убога, але непобидима. Вона принесла нового духа, який став погрозою для всіх правительств насильства і несправедливості, котрі поділили поміж себе світ, Старий Світ не ошину ся. Його провідники знанали своєї ворога. Вони змобілізували брехню, богацтво і насильство проти него. Вони вислали проти него ватаги бандітів і хотіли його задлати. Совітська Республіка збрала Червону Армію і знищила бандітів.

Коли це є в Європі привітед справедливості, то хай вони витайот торжественно п'яту річницю сеї революції, яка після многих віків дала світові першу пробу правліяня народу і для народу.

Уродженя серед убожества, вироща серед голоду і війни, чиж могла Совітська Республіка осягнути свою велику ціль — встановити повну справедливість? Всеж так вона встановила принцип. Вона посяла зерно, яке, коли дола буде спріяті, поширеть ся на цілу Росію, а може одного дня і на цілу Європу".

МАНІФЕСТ РОБІТНИЧОЇ ПАРТІЇ КАНАДІ

ДО РОБІТНИКІВ З. ВАРДИ В СПРАВІ МІСЬКИХ ВИБОРІВ.

Від 1919 року роботодавці сеї країни, в залуці з панською клясою кожної країни, поклали собі за задчку обнизити рівеня житя робітничих мас. З кличем "назад до нормального стану", вони при помочи державної машинерії, церкви і преси обтяли платню і продовжили години праці майже в кожній індустрії.

Кожної зими і аж до пізнього літа тисячі робітників викидається ся з праці і вони терплять і переживають неописану нужду. Щоби пригасити іскру гніву в тисячах безробітних, їм давало ся зимою "поміч", одначе з приходом весни її припиняло ся. Та недавно нещасна, добре зорганізована капіталістична кляса рішила, що сеї зими нещонаті безробітні не дістануть вже навіть сеї мізерної "помочи".

Проти наступу капіталістичної кляси ми мусимо протипоставити об'єднаній індустріяльний і політичний фронт. Если ми хочемо успішно повести кампанію проти роботодавців, які дадуть стараять ся погіршити наше житє, ми мусимо більше організувано об'єднати наші ряди. Таке об'єднане мусимо виявити підчас міських виборів дня 24. листопада. Кожний член робітничої кляси повинен голосувати тільки на робітничих кандидатах, бо коли робітничі голоси на капіталістичного кандидата, він тим самим помагає капіталістам проти робітників.

Помимо того, що міські вибори представляють собою дуже ограничене поле для боротьби проти капіталу, то все-ж таки обовязком робітників є вирвати з'рук капіталістичних представників кожний публічний уряд.

Робітничя Партія показала шире бажане об'єднати робітничу клясу так в сих як і провінціанальних виборах, предкадаючи всім другим робітничим політичним організаціям справу зорганізованя сильного об'єданого фронту робітників проти капіталістів. Але ті партії відкинули нашу пропозицію. Робітничя Партія приступає до виборів з цілю вказати на потребу об'єднаня рядів робітничої кляси та скріпленя робітничих сил для оборони робітничих інтересів.

Маючи се в виду ми номінували кандидатом на алдермана з 3-ї варди Р. Е. БРЕЯ і визнаємо кожного робітника голосувати на него на основі слідуючої платформи:

1. Праця або повне удержане для всіх безробітних.
2. Скасоване так званого "Невільничого пакту" з 1919 року і привернене права для всіх міських робітників злучитись з центральним тілом зорганізованого робітництва.
3. Муніципальне поспадне трамвайної системи, яку контролювали би робітники.
4. Свобідне живчане всіх міських парків для мітінгів робітничих організацій.

Всі робітники повинні голосувати на робітничих кандидатів і вирвати контролю міської ради з рук капіталістів та вжити її в боротьбі проти центрального правительства, які є орудієм капіталістів проти робітників.

Об'єднане робітників проти капіталу! Голосуйте тільки на робітничих кандидатах! Віддайте свій перший голос на кандидата Робітничої Партії — Р. Е. БРЕЯ.

Вінніпегський Міський Центральний Комітет Робітничої Партії Канаді.

МІСЯЦЬ ЛИСТОПАД ДЛЯ "УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИЧИХ ВІСТЕЙ" В ВІННІПЕГУ.

Українські робітничі організації в Вінніпегу урядують в місяцю листопаді цілий ряд підприємств в користь "Українських Робітничих Вістей":

В СУБОТУ, ДНЯ 18. ЛИСТОПАДА відіграєть ся в Укр. Роб. Домі в Вінніпегу представлене п. н. "ЗА СИНИМ МОРЕМ". Є се драма на 4 дії славного писателя Гордіна. — Амагори докладають всі свої сили, щоби відіграти сю драму як найліпше. — Ціни місць: 55, 40 і 27 центів вже разом з податком (вор-текс). * Початок о год. 8.30 вечером. Купуйте тикети завчасу.

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 19. ЛИСТОПАДА, о год. 2. пополудні урядують ся в Укр. Робітничім Домі в 1-ст Килдонан СПІЛЬНУ ТОВАРИСЬКУ ЗАБАВУ. Вступ лише для членів робітничих організацій, які викажуть ся членським картками.

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 19. ЛИСТОПАДА, о год. 8. вечером урядують ся в Укр. Роб. Домі в Вінніпегу спільними силами КОНЦЕРТ. — Вступ за добровільними датками.

В СУБОТУ, ДНЯ 25. ЛИСТОПАДА відіграєть ся в Укр. Роб. Домі в Вінніпегу нова комедія в 3-ох діях п. н. "ЯК СВІТ ПШОВ ДОГОРИ НОГАМИ". Початок о год. 8.30 вечером. Ціни місць: 55, 40 і 27 центів разом з податком.

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 26. ЛИСТОПАДА відбудеть ся в Укр. Роб. Домі в Вінніпегу КОНЦЕРТ-МІТІНГ. Початок о год. 8.30 вечером. Вступ за добровільними датками.

В СЕРЕДУ, ДНЯ 29. ЛИСТОПАДА, о год. 8. вечером відбудеть ся в Укр. Роб. Домі в Вінніпегу РОЗІГРАВКА ВАРТІСНИХ РІЧИЙ. Тикети вже продають ся по 25 центів один.

Товаришів і товаришк! Листопадовий Комітет несе ня поміч "Укр. Роб. Вістям" докладає всіх сил, щоби в місяцю листопаді здобути для "Укр. Роб. Вістий" і "Голосу Праці" як найбільше передплатників. Але без Вашої, товаришів, товаришк, поміччю, Комітет бгбтано в силі зробити. Ви мусите прийти йому на поміч. Се ваш пролетарський обовязок.

Листопадовий Комітет видав лісти для збирания передплати і пресового фонду на нашу пресу. Обовязком кожного робітника і робітничі взяти для себе одну лісту і постарати ся по змозі своїх сил зібрати між своїми знакомими бодай кілька передплат чи то на газету чи на журнал.

Покажім, товаришів і товаришк, що ми віміємо цінити нашу газету "У.Р.В." і журнал "Голос Праці"! Покажім ділами а не словами, що ми стоїмо твердо при своїй робітничій пресі! Візьмім ся в сім місяцю широ до праці! Нашим кличем в місяцю листопаді в місті Вінніпегу є: ДВІ ТИСЯЧІ НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ ДЛЯ "УКР. РОБ. ВІСТЕЙ" І "ГОЛОСУ ПРАЦІ"! ДВІ ТИСЯЧІ ДОЛЯРІВ НА ФОНД НАШОЇ ПРЕСИ! То-ж не тратьмо ані одной хвилини часу, не використовавши її для нашої газети. — Всі до діла!

